

DECIZIA 839/2014

privind soluționarea contestației formulate de
domnul .X.,
înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. 62738/05.09.2014

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații a fost sesizată de Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice, cu adresa nr. .X./02.09.2014 înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. 62738/05.09.2014 asupra contestației formulate de domnul .X., CNP ..., cu domiciliul în București, str. X, nr. x, ap. x, sector 1.

Obiectul contestației, înregistrată la Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice sub nr. .x./26.08.2014 îl constituie Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./17.07.2014 prin care s-au stabilit accesorii aferente deferenței de impozit anual de regularizat în sumă de .x. lei, emisă de Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice, comunicată prin poștă cu confirmare de primire în data de 19.08.2014.

Constatând ca, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de domnul .X..

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I. Prin contestația formulată contestatarul precizează că deciziile precizate în anexa actului administrativ fiscal contestat nu i-au fost comunicate conform art. 43, art. 44 și art. 45 din OG nr. 92/2003 și nu a luat la cunoștință de aceste creanțe fiscale principale, care au o vechime de peste 8 ani.

Totodată, menționează că a primit prin poștă numai somații și titluri executorii pentru creanțele fiscale accesorii, pe care le-a contestat la Judecătoria Sectorului 1 București.

În susținerea contestației domnul .X. invocă Decizia Curții Constituționale nr. 536/2011, referitoare la excepția de neconstituțională a prevederilor art. 44 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003.

În consecință contribuabilul invocă prescripția dreptului de a se cere executarea silită a creanțelor fiscale atacate, în condițiile art. 131-134 din O.G. nr. 92/2003, coroborat cu art. 705-710 din Cod de procedură civilă și solicită scăderea acestora din evidența analitică de plătitori.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./17.07.2014 organele de impunere ale Administrației Sector 1 a Finanțelor Publice au comunicat contribuabilului accesorii aferente diferenței de impozit anual de regularizat în sumă de .x. lei, individualizat prin deciziile nr. .x1./19.04.2004, nr. .x2./13.09.2004 și nr. nr. .x3./23.09.2005.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivațiile contribuabilului și actele normative în vigoare pe perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă Serviciul soluționare contestații se poate investi cu soluționarea cauzei, în condițiile în care pentru

obligățiile fiscale care au constituit baza de calcul a accesoriilor nu au fost transmise dovezile de comunicare a titlurilor de creanță.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./17.07.2014 AS1FP a calculat accesorii aferente diferenței de impozit anual de regularizat pentru perioada 31.12.2013 - 17.07.2014, în sumă totală de .x. lei.

Contestatarul afirmă că actele administrative prin care s-a stabilit debitele principale care au generat accesoriile contestate, nu i-au fost comunicate potrivit prevederilor legale, invocând și prescripția acestor acte.

În drept, potrivit art. 2, art. 85, art. 111, art. 119, art. 120 și art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 2. – (1) **Administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, prevăzute la art. 1, se îndeplinește potrivit dispozițiilor Codului de procedură fiscală, ale Codului fiscal, precum și ale altor reglementări date în aplicarea acestora.**

(2) **Prezentul cod constituie procedura de drept comun pentru administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat”.**

„Art. 85. – (1) **Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:**

- a) **prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);**
- b) **prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.**

„Art. 111. – (1) **Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează**”.

„Art. 119. – (1) **Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere**”.

„Art. 120. – (1) **Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv**”.

În ceea ce privește stabilirea și plata impozitului anual datorat, art. 84 din Codul fiscal precizează următoarele:

„(1) **Impozitul anual datorat se stabilește de organul fiscal competent pe baza declarației privind venitul realizat, prin aplicarea cotei de 16% asupra fiecăruia din următoarele:**

- a) **venitul net anual impozabil; [...]**

(4) **Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1), (2) și (3) se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare. [...]**

(7) **Organul fiscal stabilește impozitul anual datorat pe baza declarației privind venitul realizat și emite decizia de impunere, la termenul și în forma stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. [...]**

(8) **Diferențele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuale se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și**

nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie privind colectarea creanțelor bugetare.”

Prin urmare, conform dispozițiilor legale antecitate, dobânzile se datorează pentru neachitarea la termen a obligațiilor față de bugetul general consolidat, ca o măsură accesorie în raport cu debitul principal, de la data scadenței și până la data achitării efective.

Cu privire la diferențele de impozit anual de plată, dispozițiile legale prevăd scadența acestora la 60 de zile de la comunicarea deciziei de impunere. În speță devin incidente și dispozițiile art. 45 din Codul de procedură fiscală, care prevede:

„Art. 45 Opozabilitatea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii.

(2) Actul administrativ fiscal ce nu a fost comunicat potrivit art. 44 nu este opozabil contribuabilului și nu produce nici un efect juridic.”

Din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă următoarele:

Din anexa la Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./17.07.2014 rezultă că AS1FP a calculat accesorii aferente diferenței de impozit anual de regularizat pentru perioada 31.12.2013 - 17.07.2014, în sumă totală de .x. lei.

Baza de calcul a accesoriilor o constituie obligațiile de plată principale restante în sumă totală de .x. lei, care au fost evidențiate prin deciziile .x./19.04.2004, nr. .x2./13.09.2004 și nr. .x./23.09.2005 emise de organul fiscal.

La dosarul contestației sunt anexate deciziile de impunere anuale pentru persoanele fizice române cu domiciliul în România pe anii 2001, 2002 și 2004, respectiv deciziile nr. .x./19.08.2002, nr. .x./13.10.2003 și nr. .x./25.07.2005, decizii ale căror număr și data emiterii acestora nu corespund cu cele înscrise în anexa deciziei contestată, fără dovezi de comunicare.

Prin referatul cu propuneri de soluționare organul fiscal precizează că întrucât nu deține dovada comunicării deciziilor de impunere anuale pentru anii fiscali 2001, 2002 și 2004.

Având în vedere cele precizate mai sus, Serviciul soluționare contestații este în imposibilitatea de a se pronunța asupra accesoriilor calculate de organele fiscale aferente diferenței de impozit anual de regularizat în condițiile în care organul fiscal nu a transmis dovezile de comunicare a deciziilor prin care au fost evidențiate debitele principale restante, care au stat la baza calculării accesoriilor stabilite prin decizia contestată în sumă de .x. lei, ceea ce impune desființarea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./17.07.2014, urmând ca organul fiscal să procedeze la reanalizarea situației fiscale a contribuabilului.

Potrivit art. 7 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

„Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz”.

Astfel, potrivit normelor legale sus citate, organul fiscal trebuie să depună toate diligențele pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului și în acest scop să-și exercite rolul sau activ, fiind îndreptățit să obțină și să

utilizeze toate informațiile și documentele pe care le consideră utile în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

Prin urmare, se vor aplica prevederile art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

„Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

În speță sunt aplicabile și dispozițiile pct. 11.5, 11.6 și 11.7 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Codul de procedură fiscală aprobate prin Ordinul nr. 2906/2014:

„11.5. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.”

11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligații fiscale mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. [...]”

Ținând seama de cele sus menționate AS1FP va proceda la reanalizarea obligațiilor de plată accesorii aferente diferenței de impozit anual de regularizat ținând cont atât de scadența obligațiilor de plată în funcție de data comunicării deciziilor de impunere cât și de dispozițiile legale ce reglementează prescrierea dreptului organului fiscal de a stabili obligațiile de plată invocate de altfel și de către contestatar în susținerea cauzei.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 2, art. 7 alin. (2), art. 45, art. 85, art. 111, art. 111¹, art. 119, art. 120, art. 205 alin. (1), art. 206 alin. (2), și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală republicată, art. 84 din Codul fiscal, pct. 11.5, pct. 11.6 și pct. 11.7 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 2906/2014

DECIDE

Desființează Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./17.07.2014 emisă de AS1FP, prin care au fost stabilite accesorii în sumă de **.x. lei**, urmând ca Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice să reanalizeze situația fiscală a contribuabilului, ținând cont de dispozițiile legale în vigoare și de reținerile din prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.